

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА
от Доклад за второ гласуване

По Законопроект корпоративното подоходно облагане, № 602-01-68,
внесен от Министерски съвет на 31.07.2006 г.

ОТНОСНО: Текстове приети съгласно чл. 71, ал. 1 от ПОДНС
на пленарно заседание, проведено на 18 октомври 2006 г.

Категории данъчни амортизируеми активи

Чл. 55. (1) При определяне на годишните данъчни амортизации данъчните амортизируеми активи се разпределят в следните категории:

1. категория I - масивни сгради, включително инвестиционни имоти, съоръжения, предавателни устройства, преносители на електрическа енергия, съобщителни линии;
2. категория II - машини, производствено оборудване, апаратура;
3. категория III - транспортни средства, без автомобили; покритие на пътища и на самолетни писти;
4. категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер;
5. категория V - автомобили;
6. категория VI – данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение;
7. категория VII - всички останали амортизируеми активи.

(2) Годишните данъчни амортизационни норми се определят еднократно за годината и не могат да превишават следните размери:

Категория активи	Годишна данъчна амортизационна норма (%)
Категория I	4
Категория II	30
Категория III	10
Категория IV	50
Категория V	25
Категория VI	100/години на правното ограничение Годишната норма не може да превишава 33 1/3
Категория VII	15

(3) За активите от категория II годишната данъчна амортизационна норма не може да превишава 50 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. активите са част от първоначална инвестиция;
2. активите са фабрично нови и не са били експлоатирани преди придобиването им.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 55, като предлага:

Да се създаде ал. 4 със следното съдържание:

„(4) С наредба на Министерския съвет изчерпателно се класифицират отделните данъчни амортизируеми активи използвани от данъчно задължените лица в категориите по ал.1. Наредбата по изречение първо се актуализира по предложение на министъра на финансите на период не по-дълъг от три години.”

Общ ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 56. Данъчните амортизируеми активи се завеждат в данъчния амортизационен план по данъчната им амортизируема стойност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 56.

Специфичен ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 57. (1) Лице, за което се промени режимът на данъчно облагане, в резултат на което за него възникне задължение да формира данъчен финансов резултат, изготвя данъчен амортизационен план, в който наличните към този момент данъчни амортизируеми активи се завеждат с данъчна амортизируема стойност и начислена данъчна амортизация, определени по реда на ал. 2 и 3.

(2) Данъчната амортизируема стойност на актив по ал. 1 се определя, като историческата му цена:

1. се увеличава с извършените до този момент последващи разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, и

2. се намалява с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива.

(3) Начислената данъчна амортизация на актив по ал. 1 е счетоводната амортизация, която би била начислена до този момент върху историческата цена на актива, коригирана по реда на ал. 2.

(4) При изготвяне на данъчния амортизационен план не се завеждат активи, за които начислената данъчна амортизация е равна или превишава данъчната им амортизируема стойност.

(5) Алинеи 1 – 4 се прилагат и в случаите на повторно завеждане на актив в данъчния амортизационен план.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 57.

Начисляване на данъчни амортизации

Чл. 58. (1) Начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована.

(2) Когато в нормативен акт е предвиден ред за въвеждане в експлоатация, въвеждането в експлоатация на актива за данъчни цели не може да бъде по-рано от установеното в нормативния акт.

(3) Годишната данъчна амортизация се определя по следната формула:

$$ГДА = ДАС \times ГДАН \times \frac{M}{12}, \text{ където:}$$

ГДА е годишната данъчна амортизация;

ДАС е данъчната амортизируема стойност;

ГДАН е годишната данъчна амортизационна норма, определена от данъчно задълженото лице съгласно чл. 55, ал. 2 и 3;

M е броят на месеците от годината, през които се начислява данъчна амортизация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 58.

Преустановяване начисляването на данъчни амортизации

Чл. 59. (1) Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) през период по-дълъг от 3 месеца. Начисляването се преустановява от месеца, следващ месеца на преустановяване на ползването на актива, и се възобновява от началото на месеца на връщането му в експлоатация. Данъчният амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план.

(2) Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив е изведен от употреба и няма да носи бъдещи икономически изгоди от използване в дейността. Данъчният амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план към този момент.

(3) Не се преустановява начисляването на данъчни амортизации за активите по чл. 60, ал. 3.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 59, като предлага:

1. Да се създаде се нова ал. 2:

“(2) Алинея 1 не се прилага когато временното неизползване на данъчен амортизируем актив се дължи на специфичния характер на производствения процес на данъчно задълженото лице“

2. Алинея 2 става ал. 3, като второто изречение се изменя така:

“Когато не е приложен чл. 60, ал. 5, данъчният амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план към момента на преустановяване на начисляването на данъчни амортизации.”

3. АLINEЯ 3 СТАВА АЛ. 4.

Отписване на активи от данъчния амортизационен план

Чл. 60. (1) Активът се отписва от данъчния амортизационен план, когато е напълно амортизиран за данъчни цели.

(2) Когато активът се отпише за счетоводни цели, преди да е напълно амортизиран за данъчни цели, той се отписва от данъчния амортизационен план в началото на месеца, през който се отписва за счетоводни цели.

(3) АLINEЯ 2 не се прилага при:

1. отписване на активи, от които не се очаква икономическа изгода, включително в случаите на брак;

2. отписване на активи в резултат на увеличение в стойностния праг на същественост.

(4) Активите по ал. 3 се отписват от данъчния амортизационен план по реда на ал. 1.

(5) Когато амортизируем актив съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия се трансформира в неамортизируем, с изключение на трансформиране в инвестиционен имот, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец.

(6) Когато данъчният амортизируем актив престане да се ползва за дейност, за която се формира данъчен финансов резултат, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 60.

Запазване стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 61. Стойностите на данъчния амортизируем актив не се променят при:

1. последваща счетоводна оценка (преоценка и обезценка);

2. промяна в счетоводната политика, включително промяна в приложимите счетоводни стандарти;

3. допуснати счетоводни грешки от минали периоди с изключение на технически грешки;

4. регистрация или повторна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 61.

Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 62. (1) Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив се извършва при настъпване на обстоятелства, налагащи промяна съгласно счетоводното законодателство с изключение на случаите по чл. 61.

(2) Промяната в стойностите на актива се отразява в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината, в която са установени обстоятелствата, налагащи промяната. Не се извършва промяна в данъчния амортизационен план и не се коригира начислената данъчна амортизация за предходните години.

(3) Стойностите на данъчния амортизируем актив след промяната следва да са равни на стойностите, които биха били определени, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години.

(4) При определяне на данъчния финансов резултат годишната данъчна амортизация на актива за текущата година се коригира с разликата между начислената данъчна амортизация за актива през предходните години и тази, която би била начислена за тези години, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години.

(5) Когато установените обстоятелства не налагат промяна в стойностите на актива за предходни години, промяната в стойностите се отразява в данъчния амортизационен план към момента на установяване на обстоятелството през текущата година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 62.

Последващи разходи, свързани с актив, наличен в данъчния амортизационен план

Чл. 63. Данъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив. Данъчната амортизируема стойност се увеличава от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 63.

Последващи разходи, свързани с актив, който е отписан от данъчния амортизационен план

Чл. 64. (1) Когато активът е отписан от данъчния амортизационен план, но не е отписан за счетоводни цели, с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, се завежда самостоятелен данъчен амортизируем актив.

(2) Данъчният амортизируем актив по ал. 1 се завежда в данъчния амортизационен план от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

(3) За целите на чл. 55 данъчният амортизируем актив се разпределя в категорията, в която е бил разпределен активът, във връзка с който са извършени последващите разходи.

(4) Когато активът, във връзка с който са извършени последващите разходи, се отпише от счетоводния амортизационен план преди данъчният амортизируем актив по ал. 1 да е напълно амортизиран, последният се отписва от данъчния амортизационен план при условията и по реда на чл. 60.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 64.

Приходи и разходи от последващи оценки на данъчни амортизируеми активи

Чл. 65. Счетоводните приходи и разходи от последващи оценки на данъчните амортизируеми активи не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 65.

Преобразуване на счетоводния финансов резултат при отписване на данъчен амортизируем актив

Чл. 66. (1) Когато активът се отписва от счетоводния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводната балансова стойност на актива.

(2) Когато активът се отписва от данъчния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с данъчната стойност на актива.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат:

1. в случаите на непризнати разходи от липси на активи и свързани с тях вземания, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

2. при отписване на актив за сметка на собствения капитал, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

3. при отписване на актив по реда на чл. 60, ал. 6, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

4. при преобразуване на дружества и при преустройство на кооперации по глава деветнадесета, раздели II и III.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 66.

Счетоводни разходи, формиращи данъчен амортизируем актив

Чл. 67. Счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 67.

Приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, свързано с данъчен амортизируем актив

Чл. 68. Счетоводните приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, с което е намалена историческата цена при определяне на данъчната амортизируема стойност на актива, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 68.

Специфично данъчно третиране на актив, формиран в резултат на развойна дейност

Чл. 69. (1) При определяне на данъчния финансов резултат данъчно задълженото лице има право да намали счетоводния си финансов резултат с историческата цена на дълготраен нематериален актив еднократно в годината на формирането му, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. активът е формиран в резултат на развойна дейност;
2. развойната дейност е извършена във връзка с дейността по занятие на данъчно задълженото лице;
3. развойната дейност е възложена с поръчка при пазарни условия на научноизследователски институт или висше училище.

(2) Когато данъчно задължено лице е упражнило правото си по този член, счетоводно отчетеният дълготраен нематериален актив по ал. 1 не е данъчен амортизируем актив.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 69.

Глава единадесета ПРЕНАСЯНЕ НА ДАНЪЧНА ЗАГУБА

Комисията подкрепя наименованието на глава единадесета.

Общи положения

Чл. 70. (1) Данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, последната задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

(2) Данъчно задълженото лице упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, счита се, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 70.

Ред за приспадане

Чл. 71. (1) Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат до размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба.

(2) Данъчната загуба се приспада и при определяне на тримесечните авансови вноски за корпоративния данък.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 71, като предлага ал. 1 да се измени така:

„(1) Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер.”

Нововъзникнали данъчни загуби

Чл. 72. За нововъзникнали данъчни загуби се прилагат разпоредбите на тази глава, като се спазва поредността на възникването им. За всяка от нововъзникналите данъчни загуби 5-годишният срок започва да тече от годината, следваща годината на възникването им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 72.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода „Освобождаване с прогресия”

Чл. 73. (1) Данъчната загуба, формирана през текущата година в държава, с която Република България има сключена спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и методът за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на печалбите е „Освобождаване с прогресия”, не се приспада от данъчните печалби от източник в страната или други държави през текущата или следващи години.

(2) Данъчната загуба по ал. 1 се приспада при спазване изискванията на тази глава последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от който е възникнала, през следващите 5 години.

(3) При прекратяване дейността на място на стопанска дейност в държава-членка на Европейската Общност или на Европейското икономическо пространство, непренесените и невъзстановени данъчни загуби от мястото на стопанска дейност се пренасят по общия ред на закона до изтичане на 5-годишния срок от възникването им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 73.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода на данъчен кредит

Чл. 74. (1) Когато данъчно задължено лице е формирало данъчна загуба и тази загуба или част от нея е от източник в чужбина, за който се прилага методът на данъчен кредит за избягване на двойното данъчно облагане, неприпаднатата загуба през текущата година се приспада при спазване изискванията на тази глава последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от които е възникнала, през следващите 5 години.

(2) Когато загубата е от източник в няколко държави, тя се разпределя за целите на ал. 1 между държавите, от които е възникнала, пропорционално на загубата от всяка държава към сумата на загубите от съответните държави.

(3) Алинея 1 не се прилага за загуби от източник в държава-членка на Европейската Общност или на Европейското икономическо пространство.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 74, като предлага ал. 2 да се измени така:

„(2) Когато данъчната загуба за годината не е формирана само от един източник (чужда държава или страната), тя се разпределя за целите на ал. 1 между държавите, от които е възникнала по следната формула:

$$A = B \times \frac{B}{G}, \text{ където:}$$

A е частта от данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината разпределена за съответния източник (чужда държава или страната);

B е данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината;

V е данъчната загуба формирана от съответния източник (чужда държава или страната);

G е сбора от данъчните загуби формиращи от всички източници (чужди държави и страната).”

Глава дванадесета СЧЕТОВОДНИ ГРЕШКИ

Комисията подкрепя наименованието на глава дванадесета.

Коригиране на счетоводни грешки

Чл. 75. (1) При откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката е била допусната.

(2) При определяне на данъчното задължение върху коригирания по ал. 1 данъчен финансов резултат за минала година се прилага данъчната ставка за съответната минала година.

(3) С разликата между данъчното задължение преди и след корекцията в резултат на грешката се коригира годишният корпоративен данък за текущата година.

(4) Когато в резултат на открита грешка се установи, че за съответната минала година данъчно задълженото лице е следвало да формира данъчен амортизируем актив, при определяне на данъчните финансови резултати за предходните години се признава годишна данъчна амортизация, равна на счетоводната амортизация, която би била начислена за този актив за съответните години, но не повече от годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако бяха използвани максимално допустимите по чл. 55 годишни данъчни амортизационни норми. Данъчният амортизируем актив се завежда в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината на откриване на грешката с данъчната си амортизируема стойност и начислената данъчна амортизация по изречение първо.

(5) Данъчната временна разлика, която би възникнала през минала година, ако грешката не беше допусната, се счита за възникнала през съответната минала година и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(6) Алинеи 1-3 не се прилагат за грешки, допуснати преди повече от 5 години преди текущата, които, ако не бяха допуснати, биха довели до намаляване на данъчния финансов резултат за съответната минала година.

(7) Всички счетоводни приходи и разходи, отчетени през текущата година във връзка с открита счетоводна грешка, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 75, като предлага:

1. В ал. 1 думите „е била допусната” се заменят с „не е била допусната”;
2. В ал. 4 думата „бяха” да се замени със „са били”;
3. В ал. 5 думите „не беше” да се заменят с „не е била”;
4. В ал. 6 думите „не бяха” да се заменят с „не са били”;
5. В ал. 7 след думата „грешка” да се добави „от минали години”.

Специфични случаи на коригиране на счетоводни грешки

Чл. 76. Когато след коригирането на данъчния финансов резултат по чл. 75, ал. 1 възникне или се промени данъчната загуба за съответния минал период, прилагат се разпоредбите на глава единадесета. Данъчните финансови резултати за годините от допускане на грешката до нейното откриване се коригират по реда на чл. 75 така, че все едно грешката не е била допусната. За година на възникване на данъчната загуба се счита годината, през която е допусната грешката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 76.

Разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство

Чл. 77. (1) Разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите за данъчни цели разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели, когато това е допустимо по този закон и при спазване изискванията на тази глава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 77.

Приходи и разходи, неотчетени по реда, определен в нормативен акт

Чл. 78. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 78.

Счетоводни грешки, свързани с данъчни амортизируеми активи

Чл. 79. Този раздел с изключение на чл. 75, ал. 4 и 7 не се прилага по отношение на счетоводни грешки, свързани с данъчни амортизируеми активи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 79.

Лихва за просрочие

Чл. 80. Лихва за просрочие по общия ред се дължи и при прилагането на чл. 75. Лихвата се дължи от датата, на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък за съответната минала година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 80.

Корекции на грешки, установени при данъчен контрол

Чл. 81. Разпоредбите на тази глава с изключение на чл. 75, ал. 3 се прилагат и в случаите на грешки, установени при данъчен контрол.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 81.

Глава тринадесета ПРОМЯНА В СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

Комисията подкрепя наименованието на глава тринадесета.

Корекции при промяна в счетоводната политика

Чл. 82. (1) Когато се промени счетоводната политика, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат за текущата година се коригира по начин и със сумите, с които биха се коригирали данъчните финансови резултати за предходните години, ако променената счетоводна политика е била прилагана през тези години.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали съгласно прилаганата счетоводна политика преди промяната, се считат за невъзникнали.

(3) В случай че променената счетоводна политика е била прилагана през предходните години и в резултат на това биха възникнали данъчни временни разлики, счита се, че същите са възникнали и се признават по общия ред на закона.

(4) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, възникнали в резултат на променената счетоводна политика.

(5) Алинеи 1 – 4 не се прилагат при промяна на счетоводната политика, свързана с данъчни амортизируеми активи.

(6) Не се дължи лихва за просрочие при промяна на счетоводната политика, когато ефектът от промяната води до увеличение на данъчния финансов резултат.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 82.

Глава четиринадесета АВАНСОВИ ВНОСКИ

Комисията подкрепя наименованието на глава четиринадесета.

Общи положения

Чл. 83. Данъчно задължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 83.

Месечни авансови вноски

Чл. 84. Месечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, формирали данъчна печалба за предходната година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 84.

Тримесечни авансови вноски

Чл. 85. Тримесечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, които нямат задължение да правят месечни авансови вноски.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 85.

Определяне на месечните авансови вноски

Чл. 86. Месечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{МЕСЕЧНА}} = \frac{ДП \times \kappa}{12} \times ДС, \text{ където:}$$

$AB_{\text{МЕСЕЧНА}}$ е месечната авансова вноска;

$ДП$ е декларираната данъчна печалба за годината преди предходната година (при определяне на месечните авансови вноски за периода от 1 януари до 31 март) или декларираната данъчна печалба за предходната година (при определяне на месечните авансови вноски за периода от 1 април до 31 декември);

κ е коефициентът, отразяващ промените в икономическите условия за текущата година, утвърден със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година;

$ДС$ е данъчната ставка на корпоративния данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 86.

Определяне на тримесечните авансови вноски

Чл. 87. Тримесечните авансови вноски се определят по следната формула:

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = ДП \times ДС - AB_{\text{ВНЕСЕНИ}}$, където:

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}}$ е тримесечната авансова вноска;

$ДП$ е данъчната печалба от началото на годината до края на тримесечието, за което се определя тримесечната авансова вноска;

$ДС$ е данъчната ставка на корпоративния данък;

$AB_{\text{ВНЕСЕНИ}}$ са внесените авансови вноски от началото на годината до края на тримесечието, за което се определя тримесечната авансова вноска.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 87.

Декларация за намаляване на авансови вноски

Чл. 88. (1) Данъчно задължените лица могат да подават декларация по образец за намаляване на авансовите вноски, когато считат, че те ще надвишат дължимия годишен корпоративен данък.

(2) Намалението на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 88.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 89, като предлага следната редакция:

„Лихви при намаляване на авансовите вноски над допустимото

Чл. 89. (1) Когато данъчно задълженото лице е намалило авансовите си вноски по реда на чл. 88 и дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 10 на сто дължимите авансови вноски за съответната година се дължи лихва.

(2) Сумата, върху която се дължи лихва по ал. 1, се определя като разлика между дължимия годишен корпоративен данък и дължимите авансови вноски за годината. Когато сумата от авансовите вноски за годината, определени по реда на чл. 86 или чл. 87, е по-малка от дължимия годишен корпоративен данък, при определяне на разликата по изречение първо вместо годишния корпоративен данък се вземат тези авансови вноски.

(3) За изчисляване на лихвата по ал. 1 сумата по ал. 2 се разпределя за съответните месеци/тримесечия, през които е декларирана намалена авансова вноска, съгласно чл. 88. Частта от сумата по ал. 2, разпределена за съответния месец/тримесечие, се определя по следната формула:

$$A = (B - B) \times \frac{\Gamma}{D - E}, \text{ където:}$$

A е частта от сумата, върху която се дължи лихва, разпределена за съответния месец/тримесечие, през който е декларирана намалена авансова вноска, съгласно чл. 88;

B е авансовата вноска, определена по реда чл. 86 или чл. 87 за съответния месец/тримесечие;

B е дължимата авансова вноска за съответния месец/тримесечие;

Γ е общата сума, върху която се дължи лихва за просрочие, определена по реда на ал. 2;

D е общата сума на авансовите вноски за годината, определени по реда на чл. 86 или чл. 87;

E е общата сума на авансовите вноски, дължими за годината.

(4) Дължима авансова вноска по смисъла на този член е:

1. авансовата вноска, определена по реда на чл. 86 или чл. 87 – за авансовите вноски преди подаване на декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88;

2. намалената авансова вноска, определена с декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88 - за авансовите вноски след подаване на декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88.

(5) Лихвата по ал. 1 за съответната авансова вноска се определя съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и се изчислява от датата, на която авансовата вноска е станала изискуема, до датата на внасяне на годишния корпоративен данък, но не по-късно от 31 март на следващата година.

Внасяне на авансовите вноски

Чл. 90. (1) Месечните авансови вноски се внасят до 15-о число на месеца, за който се отнасят.

(2) Тримесечните авансови вноски се внасят до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят. За четвъртото тримесечие не се прави тримесечна авансова вноска.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 90.

Преотстъпване на авансови вноски

Чл. 91. На данъчно задължените лица, на които се преотстъпва корпоративен данък за текущата година, се преотстъпва и съответната част от дължимите авансови вноски, пропорционална на размера на преотстъпването.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 91.

Глава петнадесета

ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА КОРПОРАТИВНИЯ ДАНЪК

Комисията подкрепя наименованието на глава петнадесета.

Деклариране на корпоративен данък

Чл. 92. (1) Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък.

(2) Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице.

(3) С годишната данъчна декларация се подава годишният финансов отчет, включително приложенията към него. Предприятията, чиито годишни финансови отчети подлежат на задължителен финансов одит съгласно Закона за счетоводството, подават и копие от доклада по Закона за независимия финансов одит. Когато независимият финансов одит не е завършил до 31 март на следващата година, одиторският доклад се подава допълнително, но не по-късно от 30 юни на следващата година, заедно с копие от годишния финансов отчет, заверен от регистриран одитор.

(4) Когато между подадения с годишната данъчна декларация годишен финансов отчет и този, заверен от регистрирания одитор, съществува разлика, която води до изменение на вече декларирания данъчен финансов резултат, данъчно задълженото лице подава по реда на ал. 2 в срок до 30 юни на следващата година коригираща декларация, като декларира и причините за разликите.

(5) Данъчно задължено лице, което подаде годишна данъчна декларация и годишния си финансов отчет до 31 март на следващата година по електронен път и внесе корпоративния данък в същия срок, може да ползва отстъпка в размер 1 на сто от дължимия годишен корпоративен данък, но не-повече от 1000 лв.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 92.

Внасяне на данъка

Чл. 93. Данъчно задължените лица внасят корпоративния данък за съответната година в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 93.

Надвнесен данък

Чл. 94. (1) Надвнесеният корпоративен данък може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за същия данък считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която корпоративният данък е надвнесен.

(2) Когато след подаването на годишната данъчна декларация се установи, че данъчно задълженото лице без основание е приспаднало корпоративен данък, за невнесените авансови вноски се дължат лихви.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 94.

Глава шестнадесета

ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ

Комисията подкрепя наименованието на глава шестнадесета.

Приходи и разходи, определени от регулаторен орган

Чл. 95. Когато е налице разлика между размера на приходите или разходите, отчетени съгласно счетоводната политика на финансовата институция, и размера, определен от регулаторен орган

съгласно нормативен акт, при определяне на данъчния финансов резултат се признава размерът, определен съгласно специалния нормативен акт.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 95.

Приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки) на финансови активи

Чл. 96. Приходите и разходите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, отчетени от финансови институции, се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Финансовите институции не прилагат чл. 34, 35 и 36 по отношение на финансовите активи и пасиви.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 96.

Последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати директно в собствения капитал

Чл. 97. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се увеличава с печалбите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се намалява със загубите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(3) При отписване на финансовите активи и пасиви натрупаните печалби и загуби от последващи оценки, свързани с тях, признати в предходни години в собствения им капитал и участвали при определяне на данъчния финансов резултат по реда на ал. 1 и 2, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 97.

Глава седемнадесета

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ НА КООПЕРАЦИИТЕ

Комисията подкрепя наименованието на глава седемнадесета.

Производствени и потребителски дивиденди

Чл. 98. (1) Производствени дивиденди са сумите, които се разпределят за произведената от член-кооператорите и продадена на кооперацията продукция. Те се определят на базата на печалбата, съответстваща на продадената продукция, включително след преработката ѝ.

(2) Потребителски дивиденди са сумите, които се разпределят за потребителски стоки, които член-кооператорите закупуват от кооперацията. Те се определят на базата на печалбата, произтичаща от разликата между продажната цена, по която кооперацията е продала стоките, намалена с разходите за тяхната реализация, и цената, която е заплатена от кооперацията за придобиването им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 98.

Данъчно третиране на производствените и потребителските дивиденди

Чл. 99. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с изплатените на член-кооператорите до 25 март на следващата година производствени и потребителски дивиденди, които са покрити от балансовата печалба. Намалението по изречение първо се извършва до размера на положителния счетоводен финансов резултат.

(2) Производствените и потребителските дивиденди, изплащани през годината на член-кооператорите, се отчитат като разчети и не участват при определяне на счетоводния финансов резултат.

(3) Когато за съответната година кооперацията е отчетела балансова загуба или недостатъчна балансова печалба за покриване на изплатените през годината производствени и потребителски дивиденди, сумата на изплатените през годината и непокрити производствени и потребителски дивиденди се отчита като счетоводен разход, който не е признат за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 99.

Глава осемнадесета

ДИВИДЕНТИ В РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

Комисията подкрепя наименованието на глава осемнадесета.

Раздел I Определения

Комисията подкрепя наименованието на раздел първи.

Дружество от друга държава членка

Чл. 100. Дружество от друга държава членка е всяко дружество, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. правната форма на дружеството е в съответствие с приложение № 1;

2. дружеството е местно лице за данъчни цели на друга държава - членка на Европейската Общност, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се счита за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейската общност;

3. печалбите на дружеството се облагат с данък по приложение № 2 или с подобен данък върху печалбите и дружеството няма право на избор или възможност за освобождаване от облагане с този данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 100.

Местно дружество-майка

Чл. 101. Местно дружество-майка е всяко местно търговско или непersonифицирано дружество, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. печалбите на дружеството се облагат с корпоративен данък;

2. дружеството притежава, включително чрез място на стопанска дейност в друга държава - членка на Европейската Общност, непрекъснато за период от поне две години най-малко 15 на сто от капитала на дъщерно дружество от държава-членка.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 101, като предлага в точка 2 думата „дъщерно” да отпадне.

Дружество майка от държава членка

Чл. 102. Дружество-майка от държава-членка е всяко дружество от друга държава-членка на Европейската Общност, което притежава, включително чрез място на стопанска дейност в страната или в друга държава-членка на Европейската Общност, непрекъснато за период от поне две години най-малко 15 на сто от капитала на местно дъщерно дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 102.

Местно дъщерно дружество

Чл. 103. Местно дъщерно дружество е всяко местно търговско или непersonифицирано дружество, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. печалбите на дружеството се облагат с корпоративен данък;

2. най-малко 15 на сто от капитала на дружеството се притежава непрекъснато за период от поне две години от дружество-майка от държава-членка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 103.

Дъщерно дружество от държава членка

Чл. 104. Дъщерно дружество от държава членка е всяко дружество от друга държава - членка на Европейската Общност, най-малко 15 на сто от капитала на което се притежава непрекъснато за период от поне две години от местно дружество майка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 104.

Раздел II

Данъчно третиране при разпределение на дивиденди

Комисията подкрепя наименованието на раздел втори.

Дивиденди, разпределени от дъщерно дружество от държава членка

Чл. 105. (1) Начислените счетоводни приходи в местно дружество майка в резултат на разпределение на дивиденди от негово дъщерно дружество от държава членка не се признават за данъчни цели.

(2) Начислените счетоводни приходи в място на стопанска дейност в страната в резултат на разпределение на дивиденди от чуждестранни лица не се признават за данъчни цели, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. мястото на стопанска дейност е на дружество от друга държава членка;

2. дружеството по т. 1 притежава, включително чрез мястото си на стопанска дейност, непрекъснато за период от поне две години най-малко 15 на сто от капитала на чуждестранното лице, разпределящо дивидентите;

3. чуждестранното лице, разпределящо дивидентите, е дружество от друга държава членка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 105.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 106, като предлага следната редакция:

Неизпълнение на условието за освобождаване от облагане

„(1) Когато са начислени приходи от дивиденди в срок до две години от момента на придобиване на най-малко 15 на сто от капитала на дружество от държава членка, данъчно задълженото лице има право да не ги признава за данъчни цели.

(2) В случай, че дружеството престане да притежава най-малко 15 на сто от капитала преди да са изтекли двете години, непризнатите приходи от дивиденди по ал. 1 се считат за признати за данъчни цели за годината на счетоводното им отчитане. Данъчният финансов резултат и дължимият корпоративен данък за годината на счетоводното отчитане на дивидентите се коригират така, все едно приходите от дивиденди са били признати за данъчни цели. За периода, от датата на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък до датата на внасянето му се дължи лихва за просрочие по общия ред.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 107, като предлага следната редакция:

Непризнати разходи, свързани с непризнати приходи от дивиденди

„Чл. 107. При условията на чл. 105 и чл. 106 не се признават за данъчни цели 95 на сто от начислените приходи от дивиденди, когато са признати за данъчни цели разходи за управление на инвестицията в дъщерното дружество от държава-членка.”

Дивиденди, разпределени от местно дъщерно дружество в полза на дружество майка от държава членка

Чл. 108. (1) Не подлежат на облагане с данък при източника по реда на част трета дивидентите, начислени от местно дъщерно дружество в полза на дружество майка от държава членка.

(2) Не подлежат на облагане с данък при източника по реда на част трета дивидентите, начислени от местни юридически лица в полза на място на стопанска дейност в друга държава членка, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. печалбите на мястото на стопанска дейност се облагат с данък по приложение № 2 или с подобен данък върху печалбите и мястото на стопанска дейност няма право на избор или възможност за освобождаване от облагане с този данък;

2. мястото на стопанска дейност е на друго местно лице или на дружество от друга държава членка;

3. местното лице/дружеството по т. 2 притежава, включително чрез мястото си на стопанска дейност, непрекъснато за период от поне две години най-малко 15 на сто от капитала на местното лице, разпределящо дивидентите;

4. местните лица по т. 2 и 3 са търговски или непersonифицирани дружества и печалбите им се облагат с корпоративен данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 108.

Обезпечение

Чл. 109. (1) Когато са приложени разпоредбите на чл. 108 и към датата на вземане на решение за разпределяне на дивидент не е изтекъл двугодишният срок за притежаване на най-малко 15 на сто от капитала, не се удържа данък при източника по реда на част трета, но се предоставя обезпечение пред органа по приходите.

(2) Обезпечението следва да покрива пълния размер на дължимия данък при източника.

(3) Обезпечението може да бъде учредено само с депозит в пари или с банкова гаранция. Обезпечението се приема в български левове и не се дължи лихва за него.

(4) Обезпечението се освобождава при изпълнение на условието по ал. 1.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 109.

Кооперации

Чл. 110. Разпоредбите на тази глава се прилагат съответно и по отношение на кооперациите, кооперативните съюзи и техните предприятия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 110.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 111. Разпоредбите на тази глава не се прилагат във всички случаи на отклонение от или избягване на данъчно облагане, включително в случаите на скрито разпределение на печалба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 111.

Глава деветнадесета

ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВА И КООПЕРАЦИИ И ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ПРЕДПРИЯТИЕ

Комисията подкрепя наименованието на глава деветнадесета.

Раздел I

Общи положения

Комисията подкрепя наименованието на раздел първи.

Обхват

Чл. 112. Разпоредбите на тази глава се прилагат при преобразуване на дружества и кооперации и при прехвърляне на предприятие.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 112.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя, като предлага следната редакция:

„Дата на преобразуване

Чл. 113. Дата на преобразуване за данъчни цели е датата на вписване на преобразуването в търговския регистър.”

Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество

Чл. 114. Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество е периодът от началото на годината до датата на преобразуването. За преобразуващите се дружества, които са новообразувани през годината на преобразуване, последен данъчен период е периодът от датата на учредяването до датата на преобразуването.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 114.

Данъчно облагане за последния данъчен период

Чл. 115. (1) Преобразуващите се дружества и местата на стопанска дейност на чуждестранни лица се облагат с корпоративен данък за последния данъчен период по общия ред на закона. Данъчното облагане е окончателно.

(2) За данъчни цели наличните активи и пасиви към датата на преобразуването се считат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(3) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(4) Алинеи 2 и 3 не се прилагат при преобразуване при условията и по реда на раздели II и III.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 115.

Данъчно третиране на преобразуване чрез промяна на правната форма

Чл. 116. (1) В случаите на преобразуване чрез промяна на правната форма по чл. 264 от Търговския закон чл. 115 и 117 не се прилагат. Новоучреденото дружество поема всички задължения за определяне на данъчния финансов резултат и внасянето на дължимия корпоративен данък за цялата година на преобразуването.

(2) За данъчни цели всички действия, извършени от преобразуващото се дружество за текущия и предходни периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се считат за извършени от новоучреденото дружество.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 116, като предлага в ал. 2 след думата „всички” да се добави „права и задължения, произтичащи от”.

Деклариране и внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 117. (1) Новоучредените или приемащите дружества подават данъчна декларация за корпоративния данък за последния данъчен период на преобразуващото се дружество в 30-дневен срок от датата на преобразуването.

(2) Корпоративният данък за последния данъчен период се внася от новоучредените или приемащите дружества в 30-дневен срок от датата на преобразуването след приспадане на направените авансови вноски.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 117.

Авансови вноски от приемащи или новоучредени дружества

Чл. 118. (1) След преобразуването приемащите или новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(2) При преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон новоучреденото дружество прави месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на данъчния финансов резултат на преобразуващото се дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 118.

Пренасяне на данъчна загуба при преобразуване и прехвърляне на предприятие

Чл. 119. (1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) При продажба на предприятие по смисъла на чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да пренася данъчните загуби, формирани от отчуждителя.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 119.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 120. (1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация.

(2) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви при отчуждителя от прилагане на режима на слабата капитализация.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 120.

Разходи за извършване на преобразуването

Чл. 121. (1) Счетоводните разходи, извършени по повод на преобразуването, не се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на приемащото или новоучреденото дружество в годината, през която е осъществено преобразуването.

(2) Когато настъпят обстоятелства, определящи, че преобразуването няма да се осъществи, разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при преобразуващите се дружества в годината на настъпване на тези обстоятелства, ако са спазени изискванията на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 121.

Данъчно третиране при избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели

Чл. 122. (1) При избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели по реда на чл. 263ж, ал. 2 от Търговския закон всички действия, извършени от новоучредените или приемащите дружества от тази дата до датата на преобразуване за данъчни цели, се считат за извършени от преобразуващите се дружества.

(2) В случаите по ал. 1 всички счетоводни приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от новоучредените или приемащите дружества, се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Тези приходи и разходи, печалби и загуби не се признават за данъчни цели при новоучредените или приемащите дружества.

(3) Преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат, произтичащи от действията по ал. 1, се извършват от преобразуващите се дружества.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 122.

Кооперативни организации и държавни предприятия

Чл. 123. Разпоредбите на тази глава по отношение на преобразуването на търговски дружества се прилагат и в случаите на:

1. преустройство на кооперативни организации;
2. прекратяване, закриване или откриване на държавни предприятия по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон при условията на универсално правоприемство.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 123, като предлага в точка 2 думата „откриване” да се замени с „образуване”.

Отговорност при преобразуване и преустройство

Чл. 124. (1) При преобразуване на търговски дружества или при преустройство на кооперативни организации новоучредените или приемащите дружества/кооперативни организации са солидарно отговорни за данъчните задължения на преобразуващите се дружества или кооперативни организации до размера на получените права.

(2) При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът е солидарно отговорен за данъчните задължения на отчуждителя до размера на получените права.

(3) Получените права се оценяват по пазарни цени.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 124.

Раздел II

Специфичен режим на облагане при преобразуване

Комисията подкрепя наименованието на раздел втори.

Обхват

Чл. 125. (1) Този раздел се прилага при вливане, сливане, разделяне, отделяне, прехвърляне на обособена дейност и замяна на акции или дялове по смисъла на чл. 126-131, в които участват местни дружества и/или дружества от друга държава - членка на Европейската Общност.

(2) Този раздел се прилага съответно и в случаите на преустройство на кооперативни организации, включително такива от други държави-членки на Европейската Общност, когато са налице условията, посочени в него.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 125.

Вливане

Чл. 126. (1) Вливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на едно или повече преобразуващи се дружества преминават към съществуващо приемащо дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от приемащото дружество.

(2) Вливане е и всяко преобразуване, при което всички активи и пасиви на преобразуващо се дружество преминават към приемащо дружество, притежаващо всички акции или дялове на преобразуващото се дружество, и преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 126.

Сливане

Чл. 127. Сливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на две или повече преобразуващи се дружества преминават към новоучредено дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от новоучреденото дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 127.

Разделяне

Чл. 128. Разделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на едно преобразуващо се дружество преминават към две или повече съществуващи или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от всяко едно от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от акционерите или съдружниците акции или дялове в преобразуващото се дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 128.

Отделяне

Чл. 129. Отделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. една или повече от обособените дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество не се прекратява и запазва поне една обособена дейност;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от тях акции или дялове в преобразуващото се дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 129.

Прехвърляне на обособена дейност

Чл. 130. Прехвърляне на обособена дейност е преобразуване, при което една, повече или всички обособени дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи или новоучредени дружества, като в замяна съществуващите или новоучредените дружества издават акции или дялове в полза на преобразуващото се дружество и преобразуващото се дружество не се прекратява.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 130.

Замяна на акции или дялове

Чл. 131. Замяна на акции или дялове е преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. придобиващото дружество в резултат на преобразуването притежава повече от половината от акциите с право на глас или от дяловете на придобитото дружество или, когато вече притежава такъв дял от капитала, придобива допълнителен дял от акциите или дяловете;

2. акционерите или съдружниците в придобитото дружество заменят акциите или дяловете си срещу издаване на акции или дялове от придобиващото дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 131.

Допълнителни парични плащания

Чл. 132. В случаите на вливане, сливане, разделяне, отделяне и замяна на акции или дялове за постигане на еквивалентно съотношение на замяна могат да се направят парични плащания на

акционерите или съдружниците в преобразуващите се или придобити дружества в размер до 10 на сто от номиналната стойност на издадените акции или дялове в резултат на преобразуването.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 132, като предлага:

1. Заглавието да се измени така: „Допълнителни парични плащания и неиздаване на акции или дялове”

2. Текста на чл. 132 да стане ал. 1;

3. Създава се ал. 2 със следното съдържание:

„(2) В случаите на вливане, сливане и отделяне може да не се издават акции или дялове, когато това е допустимо от Търговския закон.”

Издаване на акции или дялове

Чл. 133. По смисъла на тази глава издаване на акции или дялове е налице, когато се предоставят новоиздадени или притежавани собствени акции или дялове от новоучредено, приемащо или придобиващо дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 133.

Обособена дейност

Чл. 134. Обособена дейност е съвкупност от активи и пасиви на дружество, с които от организационна, функционална и финансова гледна точка може да се извършва самостоятелна стопанска дейност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 134.

Преобразуващи се дружества

Чл. 135. Преобразуващи се дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно преобразуващо се дружество;

2. преобразуващо се дружество от друга държава-членка на Европейската Общност;

3. място на стопанска дейност в страната на преобразуващо се дружество от друга държава-членка на Европейската Общност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 135.

Получаващи дружества

Чл. 136. Получаващи дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно новоучредено или приемащо дружество;

2. новоучредено или приемащо дружество от друга държава-членка на Европейската Общност;

3. място на стопанска дейност в страната на новоучредено или приемащо дружество от друга държава-членка на Европейската Общност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 136.

Дружество от друга държава-членка на Европейската Общност

Чл. 137. Дружество от друга държава-членка на Европейската Общност, по смисъла на този раздел е дружество, което отговаря едновременно на следните условия:

1. правната форма на дружеството е в съответствие с приложение № 3;

2. дружеството е местно лице за данъчни цели на друга държава-членка на Европейската Общност, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се счита за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейската общност;

3. печалбите на дружеството се облагат с данък по приложение № 4 или с подобен данък върху печалбите и дружеството няма право на избор или възможност за освобождаване от облагане с този данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 137.

Правоприемство

Чл. 138. За целите на този раздел при преобразуването всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващите се дружества за текущия и предходни периоди по отношение на прехвърлените активи и пасиви по чл. 139, т. 1, включително преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат, преминават към получаващите дружества.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 138.

Активи и пасиви - предмет на преобразуване

Чл. 139. Активите и пасивите, които са предмет на преобразуване по този раздел, се разпределят в следните категории:

1. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди и след преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;

2. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването са участвали и в резултат на преобразуването престават да участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;

3. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването не са участвали и в резултат на преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 139.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 140. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 1 в резултат на преобразуването не се признават за данъчни цели.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по чл. 139, т. 1, възникнали преди преобразуването, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването и се считат за възникнали при получаващите дружества.

(3) Когато актив или пасив е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество на стойност, различна от стойността му преди преобразуването, разликата между двете стойности формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика по ал. 2.

(4) Резервът от последваща оценка (преоценъчният резерв) за активи по чл. 139, т. 1, които не са данъчни амортизируеми активи, се прехвърля от преобразуващото се дружество и се счита за възникнал при получаващото дружество. Преобразуващото се дружество не прилага чл. 45.

(5) Придобитите данъчни амортизируеми активи по чл. 139, т. 1 се завеждат в данъчния амортизационен план на получаващото дружество по стойности, равни на стойностите им в данъчния амортизационен план на преобразуващото се дружество към момента на преобразуването.

(6) При преобразуването за всеки актив или пасив по чл. 139, т. 1 извън посочените в ал. 5 се изготвя справка по реда на чл. 141.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 140.

Справки за активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 141. (1) Справката по чл. 140, ал. 6, изготвена от преобразуващите се дружества, съдържа следната информация за всеки актив и пасив към датата на преобразуването:

1. вид и наименование;
2. счетоводна стойност;
3. данъчна временна разлика.

(2) Копие от изготвената справка по ал. 1 се предава на получаващите дружества и на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на преобразуването.

(3) В случаите по чл. 140, ал. 3 се изготвя нова справка от получаващите дружества и копие от нея се предава на органа по приходите заедно с годишната данъчна декларация. Справката съдържа за всеки актив и пасив следната информация:

1. вид и наименование;
2. счетоводна стойност;
3. данъчна временна разлика преди преобразуването;
4. данъчна временна разлика след преобразуването, определена по реда на чл. 140, ал. 3.

(4) Когато след подаване на справката по ал. 3 в резултат на преобразуването се извършат корекции съгласно счетоводното законодателство в стойностите на активите и пасивите, получаващото дружество изготвя коригираща справка. Коригиращата справка се предава на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на настъпване на обстоятелствата, налагащи корекцията.

(5) В справките по ал. 1 и 3 се посочват данни, идентифициращи преобразуващите се и получаващите дружества, както и датата на преобразуването и съдебното решение за вписването му.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 141.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 2

Чл. 142. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 2, свързани с място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейската Общност, не се признават за данъчни цели.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по ал. 1, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването и през следващите години.

(3) За данъчни цели наличните към момента на преобразуването активи и пасиви по чл. 139, т. 2 извън случаите по ал. 1 се считат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 142.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 3

Чл. 143. (1) Активите и пасивите по чл. 139, т. 3 се оценяват за данъчни цели при получаващите дружества по стойността им, определена съгласно националното счетоводно законодателство.

(2) Данъчните амортизируеми активи по чл. 139, т. 3 се завеждат в данъчния амортизационен план по общия ред на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 143.

Пренасяне на данъчни загуби

Чл. 144. (1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава-членка на Европейската Общност, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 144.

Данъчни загуби на място на стопанска дейност

Чл. 145. (1) Непренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава-членка на Европейската Общност, не се приспадат.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с пренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава-членка на Европейската Общност, които не са били приспаднати от печалбите на мястото на стопанска дейност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 145.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 146. (1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава-членка на Европейската Общност, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 146.

Авансови вноски от получаващи дружества

Чл. 147. (1) След преобразуване по този раздел получаващите дружества правят тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(2) В случаите по чл. 144, ал. 2 получаващите дружества правят месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на данъчния финансов резултат на преобразуващите се дружества.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 147.

Отписване на дял

Чл. 148. (1) Когато получаващо дружество притежава дял в капитала на преобразуващо се дружество, счетоводните печалби или загуби във връзка с отписването на дела в капитала не се признават за данъчни цели.

(2) Не подлежат на облагане с данък, удържан при източника по реда на част трета, доходите по ал. 1.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 148.

Данъчно третиране на акционери или съдружници в преобразуващи се и придобити дружества

Чл. 149. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при акционери или съдружници в преобразуващи се или придобити дружества в резултат на придобиване на акции или дялове от получаващи или придобиващи дружества не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали при акционерите или съдружниците преди преобразуването, които са свързани с отписаните акции или дялове в преобразуващите се или придобитите дружества, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването.

(3) Данъчните временни разлики по ал. 1 и 2 се считат за възникнали по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признават за данъчни цели по общия ред на закона.

(4) Доходите, реализирани от чуждестранни юридически лица, които са акционери или съдружници в местни преобразуващи се или придобити дружества, от придобиване на акции или дялове в резултат на преобразуване се облагат или освобождават от данък при източника по общия ред на закона към датата на преобразуването.

(5) Данъкът при източника по ал. 4 се дължи от акционера или съдружника при разпореждане под каквато и да е форма с новопридобитите акции или дялове и се внася в срок до 60 дни от разпореждането.

(6) Чуждестранните юридически лица по ал. 4 и 5 подават до 31 януари на съответната година в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, декларация по образец, с която удостоверяват, че не са се разпоредили с новопридобитите в резултат на преобразуването акции или дялове. Лицата подават декларацията по изречение първо ежегодно до годината на разпореждане с новопридобитите акции или дялове.

(7) При неподаване на декларацията по ал. 6 в срок, освен следващото се административно наказание, за целите на този закон се счита, че и чуждестранното юридическо лице се е разпоредило с новопридобитите акции или дялове.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 149.

Облагане на преобразуващо се дружество при прехвърляне на обособена дейност

Чл. 150. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при преобразуващо се дружество в резултат на прехвърляне на обособена дейност не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчната временна разлика по ал. 1 се смята за възникнала по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(3) Когато акциите или дяловете по ал. 1 са държани от преобразуващото се дружество непрекъснато за срок не по-кратък от 5 години, данъчната временна разлика по ал. 1 не се признава за данъчни цели към момента на преобразуването и през следващите години.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 150.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 151. Разпоредбите на този раздел не се прилагат, когато преобразуването е насочено към отклонение или избягване на данъчното облагане. Смята се, че е налице отклонение от данъчно

облагане и когато липсват добросъвестни стопански причини за предприетата транзакция или същата прикрива разпореждането с активи.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 151, като предлага следната редакция:

„Чл. 151. Разпоредбите на този раздел не се прилагат, когато преобразуването е насочено към отклонение или избягване на данъчното облагане. Смята се, че е налице отклонение от данъчно облагане и когато липсва икономическа обосновааност за предприетото преобразуване или същото прикрива разпореждането с активи.”

Раздел III

Преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение
Комисията подкрепя наименованието на раздел трети.

Обхват

Чл. 152. По смисъла на тази глава преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение е операция, при която:

1. дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от страната в друга държава-членка на Европейската Общност, съгласно чл. 8 от Регламент № 2157/2001 или съгласно Регламент № 1435/2003, като активите и пасивите на дружеството следва да са ефективно свързани с мястото на стопанска дейност в страната и резултатите от експлоатирането им следва да участват при определянето на данъчния финансов резултат, или

2. дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от друга държава-членка на Европейската Общност, в страната съгласно чл. 8 от Регламент № 2157/2001 или съгласно Регламент № 1435/2003, като активите и пасивите на мястото на стопанска дейност следва да са ефективно свързани с дружеството в страната, което възниква в резултат на тази операция, и резултатите от експлоатирането им следва да участват при определянето на данъчния финансов резултат.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 152.

Правоприемство

Чл. 153. (1) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 1:

1. всички действия, извършени от това дружество за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се считат за извършени от мястото на стопанска дейност;

2. дружеството не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;

3. мястото на стопанска дейност се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от дружеството, в годината на операцията се смята за извършена от мястото на стопанска дейност;

4. мястото на стопанска дейност има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от дружеството по общия ред.

(2) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 2:

1. всички действия, извършени от мястото на стопанска дейност за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се считат за извършени от дружеството;

2. мястото на стопанска дейност не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;

3. дружеството се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от мястото на стопанска дейност в годината на операцията, се смята за извършена от дружеството;

4. дружеството има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от мястото на стопанска дейност, по общия ред.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 153.

Приложими разпоредби при преместване на седалището

Чл. 154. Всички разпоредби на раздел II по отношение на активите и пасивите, печалбите и загубите и данъчните временни разлики се прилагат и при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 154.

Глава двадесета

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ ПРИ ТРАНСФЕРИ МЕЖДУ МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ В СТРАНАТА И ДРУГА ЧАСТ НА СЪЩОТО ПРЕДПРИЯТИЕ, РАЗПОЛОЖЕНА ИЗВЪН СТРАНАТА

Комисията подкрепя наименованието на глава двадесета.

Приходи при трансфер към друга част на предприятието

Чл. 155. (1) Счетоводните приходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер от място на стопанска дейност в страната към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки на това място на стопанска дейност, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на това място на стопанска дейност се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, произтичащи от предоставени парични средства от мястото на стопанска дейност на друга част на същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност.

(3) Не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, свързани с трансфер от място на стопанска дейност към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, когато в резултат на трансфера при това място на стопанска дейност не възникват счетоводни приходи, които са признати за данъчни цели. Когато в резултат на трансфер към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, мястото на стопанска дейност начисли счетоводни приходи в размер на действително понесените разходи (по себестойност), счетоводно начислените разходи, свързани с този трансфер, се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 155.

Разходи при трансфер от друга част на предприятието

Чл. 156. (1) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност във връзка със стоки, услуги и права, които са резултат на трансфер от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната, когато разходите са отчетени в рамките на обичайната дейност на мястото на стопанска дейност, свързана с реализация в променен или непроменен вид на трансферираните стоки, услуги или права.

(2) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер на услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, към място на стопанска дейност в страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните услуги на тази част на предприятието, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на тази част на предприятието се състои от подобни услуги към другите части на предприятието.

(3) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1 и 2, се признават за данъчни цели в място на стопанска дейност в страната. Изречение първо се прилага и по отношение на получените административно-управленски услуги, свързани пряко с дейността на мястото на стопанска дейност.

(4) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на права, свързани с ноу-хау, патенти и други обекти на интелектуална или индустриална собственост, от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната. Когато тези

обекти са произведени или придобити от трансфериращата ги обособена част от предприятието, която е специализирана в създаването или придобиването им, счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност, се признават за данъчни цели.

(5) Когато прехвърлените права по ал. 4 отговарят на критериите за данъчен дълготраен нематериален актив, разходите за придобиването им по ал. 4 не се признават за данъчни цели и сумите се завеждат в данъчния амортизационен план. Данъчната им амортизируема стойност се определя по общия ред на закона.

(6) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, произтичащи от получени парични средства в мястото на стопанска дейност от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на:

1. финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност, или

2. случаите, когато паричните средства са предоставени от трето лице като лихвоносен заем за целите на мястото на стопанска дейност и се използват изключително в дейността на мястото на стопанска дейност. В този случай счетоводно начислените разходи в размер на дължимите лихвени плащания към третото лице се признават за данъчни цели и при спазване на другите разпоредби на този закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 156, като предлага:

В алинея 2 да се направят следните изменения и допълнения:

1. В текста на ал. 2 след думите „трансфер на” да се добави „стоки и”;

2. В т. 1 думата „услуги” да се замени със „делки”;

3. В т. 2 думата „услуги” да се замени с „трансфери”.

Третиране на активите при трансфер от или към друга част на предприятието

Чл. 157. (1) Активите, предоставени на мястото на стопанската дейност в страната от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, които са свързани с дейността на мястото на стопанската дейност, извън случаите по чл. 156, ал. 1, се оценяват за данъчни цели по действително понесените разходи (себестойност) от трансфериращата ги част на предприятието. Данъчните амортизируеми активи по изречение първо, които се използват в дейността на мястото на стопанска дейност за период не по-малък от две години, се завеждат в данъчния амортизационен план на мястото на стопанска дейност по общия ред на закона.

(2) Когато данъчните амортизируеми активи по ал. 1 се предоставят за временно ползване за срок до две години, на мястото на стопанска дейност в страната за данъчни цели се признават счетоводно начислените разходи в размер на начислените от трансфериращата част на предприятието амортизации за тези активи. Начислените разходи не могат да превишават годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако бяха използвани максимално допустимите по чл. 55 годишни данъчни амортизационни норми.

(3) За данъчни цели към момента на трансфера на активи, произведени или придобити от мястото на стопанска дейност в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, трансферираните активи се считат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на мястото на стопанската дейност се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива и счетоводната му стойност към датата на трансфера. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(5) Алинеи 3 и 4 не се прилагат, когато в резултат на трансфера на активите възникват счетоводни приходи (печалби) или разходи (загуби). В тези случаи се прилага общият ред на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 157.

Глава двадесет и първа

ДАНЪЧНО РЕГУЛИРАНЕ ПРИ ПРЕКРАТЯВАНЕ С ЛИКВИДАЦИЯ ИЛИ С ОБЯВЯВАНЕ В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ПРИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЛИКВИДАЦИОНЕН ДЯЛ

Комисията подкрепя наименованието на глава двадесета и първа.

Раздел I

Общи положения

Комисията подкрепя наименованието на раздел първи.

Общи положения

Чл. 158. При прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност за периода до заличаването му данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си по общия ред на този закон и при спазване изискванията на тази глава, като включително подава следващите се финансови отчети, които се изготвят и представят съгласно счетоводното законодателство.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 158.

Раздел II

Корпоративен данък при прекратяване

Комисията подкрепя наименованието на раздел втори.

Определяне на данъка при прекратяване

Чл. 159. (1) Към датата на вписването в търговския регистър на прекратяването се дължи корпоративен данък.

(2) Корпоративният данък по ал. 1 се определя на базата на данъчната печалба за периода от началото на годината до датата на вписване на прекратяването.

(3) При определянето на данъка се приспадат внесените авансови вноски от началото на годината до датата на вписване на прекратяването.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 159.

Внасяне на данъка при прекратяване

Чл. 160. (1) Дължимият корпоративен данък по чл. 159 се внася в 30-дневен срок от датата на вписване на прекратяването.

(2) Внесеният корпоративен данък при прекратяването се приспада от дължимия годишен корпоративен данък за годината на прекратяването или от дължимия корпоративен данък за последния данъчен период, когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, са в една и съща година с датата на прекратяването.

(3) Когато датата на прекратяване и датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, са в различни години с годишната данъчна декларация за годината на прекратяването се подава финансовият отчет, съставен към датата на прекратяването, и финансовият отчет, съставен към 31 декември на годината на прекратяване на данъчно задълженото лице.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 160.

Раздел III

Корпоративен данък за последния данъчен период

Комисията подкрепя наименованието на раздел трети.

Последен данъчен период

Чл. 161. (1) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е подадено искането за заличаване по чл. 273, ал. 1 от Търговския закон, до датата на подаването му.

(2) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 161, като предлага:

Да се създадат алинеи 3, 4 и 5 със следното съдържание:

“(3) Последният данъчен период на място на стопанска дейност на чуждестранно лице обхваща времето от 1 януари на годината, в която е прекратена дейността му до датата на прекратяването ѝ.

(4) Данъчно задължено лице се облага с корпоративен данък за данъчната печалба реализирана през последния данъчен период по общия ред на закона. Дължимият корпоративен данък е окончателен.

(5) За данъчни цели произведените или придобитите от мястото на стопанска дейност в страната активи към датата на прекратяване се считат за реализирани по пазарни цени и се отписват. При определяне на данъчния финансов резултат за последния данъчен период на мястото на стопанска дейност, счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите по изречение първо и счетоводната им стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.”

Деклариране на данъка за последния данъчен период

Чл. 162. (1) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се подава на датата на подаване на искането за заличаване заедно с копие от него.

(2) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 2, се подава от лицето, изпълнявало длъжността синдик, в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице заедно с копие от съдебното решение за заличаването.

(3) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, данъчно задълженото лице или лицето, изпълнявало длъжността синдик, подава тази декларация в сроковете по ал. 1 и 2.

(4) Когато датата на прекратяването и датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, са в една и съща година, с данъчната декларация по ал. 1 и 2 се подава финансовият отчет, съставен към датата на прекратяването, и финансовият отчет, съставен към датата на подаване на искането за заличаване, съответно датата на заличаването.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 162, като предлага:

1. Да се създаде се нова ал. 3 със следното съдържание:

“(3) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 3 се подава на датата на прекратяване на дейността.”

2. Алинея 3 става алинея 4 със следното съдържание:

„(4) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, данъчно задълженото лице или лицето, изпълнявало длъжността синдик, подава тази декларация в сроковете по алинеи 1, 2 и 3.”

3. Алинея 4 става алинея 5.

Внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 163. (1) Дължимият корпоративен данък за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се внася до датата на подаване на искането за заличаване на данъчно задълженото лице. Данъкът е окончателен.

(2) В случаите по чл. 161, ал. 2 дължимият корпоративен данък за последния данъчен период се внася до датата на заличаването.

(3) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността е преди 31 март и корпоративният данък за предходната година не е внесен, данъчно задълженото лице внася корпоративния данък за предходната година в сроковете по ал. 1 и 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 163, като предлага:

1. Да се създаде се нова ал. 3 със следното съдържание:

“(3) В случаите по чл. 161, ал. 3 дължимият корпоративен данък за последния данъчен период се внася до датата на прекратяване на дейността. Данъкът е окончателен.”

2. Алинея 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност е преди 31 март и корпоративният данък за предходната година не е внесен, данъчно задълженото лице внася корпоративния данък за предходната година в сроковете по алинеи 1, 2 и 3.”

Данъчно третиране при продължаване на дейност след датата на подаване на искане за заличаване от данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация

Чл. 164. (1) Данъчно задълженото лице, прекратено с ликвидация, което продължи дейността си след подаване на искането за заличаване, изпълнява задълженията си по общия ред на закона за периода от датата на подаване на искането за заличаване до датата на заличаването, като включително декларира и внася дължимия корпоративен данък. Ликвидаторът отговаря солидарно с данъчно задълженото лице за данъчните му задължения, възникнали във връзка с продължаването на дейността.

(2) Последният период за данъчни цели в случаите по ал. 1 обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването или времето от датата на подаване на искането за заличаване до датата на заличаването, когато тези две дати са в една и съща година.

(3) Данъчната декларация за последния период за данъчни цели в случаите по ал. 1 се подава от лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, в 30-дневен срок от датата на заличаването на данъчно задълженото лице заедно с копие от съдебното решение за заличаването. Когато датата на заличаването е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, подава тази декларация в срока по изречение първо.

(4) Дължимият корпоративен данък за последния период за данъчни цели в случаите по ал. 1 се внася до датата на заличаването. Когато датата на заличаването е преди 31 март и корпоративният данък за предходната година не е внесен, данъчно задълженото лице внася корпоративния данък за предходната година в срока по изречение първо.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 164, като предлага:

1. Да се създаде нова ал. 3 със следното съдържание:

“(3) Данъчно задължено лице се облага с корпоративен данък за данъчната печалба реализирана през последния данъчен период по ал. 2 по общия ред на закона. Данъкът е окончателен.”

2. Алинеи 3 и 4 стават алинеи 4 и 5.

Данъчно третиране при разпределение на ликвидационен дял

Чл. 165. (1) Разпределените като ликвидационен дял активи към момента на разпределението за данъчни цели се считат за реализирани от данъчно задълженото лице по пазарни цени и се отписват.

(2) В случаите по ал. 1 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите и счетоводната им стойност към датата на разпределението на ликвидационния дял. Свързаните с активите данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(3) Счетоводните приходи и разходи, отчетени във връзка с разпределението на ликвидационния дял под формата на активи, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 165.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ